

(Jaar)Verslag 2016 van één van de Wampextaxi-chauffeurs.

Verkenning

Ergens in Januari 2016.....Chef Wampex aan de app :” Zin en tijd om een rondje te rijden door Drenthe?” En voor dat ik het goed en wel in de gaten had zat ik al in de Wampex Samurai op weg naar een leeg, stil en winderig Ronostrand. Want zeer waarschijnlijk de startlocatie voor Wampex 2016.

Het gebied er om heen zit vol mogelijkheden, veel bos, veel (mais)veld, veel weiland. Alleen behalve het Ronostrand zelf wat weinig water. Dussss.. Met de opvallende Wampex Samurai op pad. Kijken, neuzen, snuffelen, lopen. Er gaat dan een heel andere wereld voor je open. Na een paar keer verkenning voor mogelijke Wampexroutes ga je alles wat je ziet in je omgeving ineens op “Wampexgehalte” beoordelen. Je beziet geen boswalleetje, maisveld of boerensloot nog op een normale manier. Bospad? eh...nee...bos parallel er aan enigszins begaanbaar? → OK. Brug over sloot? → Ontwijken. En ga zo maar door. Tegelijkertijd begint het denken over wat te doen op dat stuk route. Reflectors, disney of oleaat? Of iets nieuws? Terloopse opmerkingen worden meteen bestraft. Zo heb je het over “misschien wel leuk iets met veldtelefoons”, zo sta je 9 maanden later met 3 man, 2 zaterdag lang dik 4 kilometer telefoonkabel langs het Braamstruikse Binnenpad te leggen. Goeie training voor lijf en leden ook trouwens, je loopt heel wat af door bos en hei....en weiland.... en maisveld en....

Maar leuk om te doen, zo’n Wampexroute verkennen, bedenken en deels uitzetten. Ook nog aardig wat werk en je doet veel voor niks. Iets bedenken en bekijken is simpel, er toestemming voor krijgen van de landeigenaren en instanties bijvoorbeeld is moeilijker.. Hoewel het uiteindelijk allemaal heel erg meeviel qua medewerking, zeker gezien het feit dat “de Wampex” in deze regio eigenlijk totaal onbekend is (was).

Ergens eind Maart was het bekijken en besnuffelen wel gedaan. Chef Wampex concentreerde zich op de toestemmingen van landeigenaren en gemeentes en de detailuitwerking. Af en toe kreeg ik nog een vraagje of ik mee wilde een verandering te bekijken maar verder ging ik in de rusthouding.

Vorbereiding

Pas vlak voor de proefloop begon voor mij de actie weer. Ik had intussen al wel de vraag gekregen of mijn opmerking over de veldtelefoons serieus was (vervelende chef Wampex had dat dus gewoon onthouden). Daarom had ik al binnen mijn re-enactment clubje DKO wat rondvraag gedaan of er animo voor was om zoiets op te zetten. Uiteraard geen probleem en materiaal zat. De Wampexroute zelf was al zo goed als klaar op een paar kleine stukjes na. Die hebben we in de dagen voor de proefloop nog even bekeken en afgemaakt.

Na de proefloop konden de voorbereidingen echt van start. Tijdens de eerste kluswoensdagavond bespreken we grofweg de route en wat er nodig is aan bruggen enz. Op de achtergrond worden diverse ideeën uitgewerkt en bekeken hoe die gerealiseerd konden worden.

En zo kwam er bijvoorbeeld een merkwaardig transport door de Provincie : een giga graansilo op een autotransporter.

Voor mij persoonlijk was het de start voor het veldtelefoonverhaal, de latere 800meter lange route 12. Ergens in September zijn we samen met chef Wampex het pad afgelopen. De pad overgangen bekeken, plaatsen voor de telefoons bepaald, afstanden opgemeten en de boel op tekening gezet. Op de DKO locatie in Voorthuizen hebben we alle veldtelefoons verzameld, de oude leger telefooncentrale uit de mottenballen getrokken en gekeken hoeveel kabelhaspels we nog hadden. Tijdens een clubevenement in Goes en later thuis is alles getest op bruikbaarheid en gerepareerd indien noodzakelijk.

Twee weken voor de 1ste Wampex kon het grote kabelleggen beginnen. Dat moest wel een beetje degelijk gedaan worden want het moet minimaal 6 weken blijven liggen. Op het moment van dit schrijven ligt het er nog. Bovendien zou het wel fijn zijn als het ook nog bleef werken.....geen breuken

in de kabels door weersomstandigheden als storm of erger nog ...vernietiging. Voor de zekerheid is alles dubbel uitgevoerd, het is tenslotte oude techniek stammende uit de 50-er jaren. Uitval om wat voor reden dan ook moet voorkomen worden want anders loopt tijdens de Wampexnacht alles in het honderd. M.a.w. alleen al voor de eerste telefoon (de Engelse cel) 2x 800 meter kabel. De eerste zaterdag zijn we met drie man bezig geweest. Zwaar werk, die verrekte bramenstruiken.....wespennest halverwege de route in de grond met alles behalve vriendelijke wespen... maisveld nog niet gerooid waardoor er eigenlijk gewoon geen ruimte was om de kabels te leggen....kortom afzien. Niet eens klaar ook in 1 dag. Volgende zaterdag weer een middag aan de gang en de zondag daarop testen. Gelukkig....alles werkt in 1 keer !! klaar is DKO. Nu maar hopen dat dat zo blijft 6 weken lang.

Tijdens de woensdagklusavonden gebeurde er ook één en ander. Er werd druk gewerkt aan de diverse waterovergangen en andere decorstukken zoals de telefooncellen voor route 12.

Een klusje waar ik me wat tegen aan bemoeit heb was de verherbouw van de twee grote boten op het Ronostrand. De grote graansilo was al in twee helften geslepen en de eerste was voor de proefvaart al voorzien van een set extra drijvers voor de stabiliteit. De andere moest nog en beide moesten nog een betimmering krijgen zodat ze oogden als een echt 17de eeuwse galjoen. Kortom de bruine vloot. Helaas was deze Wampexeditie wat behept met door allerlei oorzaken wegvallende vrijwilligers waardoor er af en toe ff in de improvisatiemodus gesprongen moest worden. Zo ook de boten. Het was de bedoeling dat deze op onze locatie "camping de Ikeleane" gebouwd zouden worden maar dat ging niet lukken. Dan maar de hele bende op de autotransportkar, op naar een tuin en daar verder. Had Ureterp zomaar ineens een scheepswerf midden in de winkelstraat. Tijdens het laatste transport stapt mijn collega Wampextaxi-chauffeur Douwe ongelukkig van de auto en daar hadden we er weer éénSnel met de dikke voet naar zuster ChocopostMarga maar helaas, de arme kerel loopt nu nog met krukken.

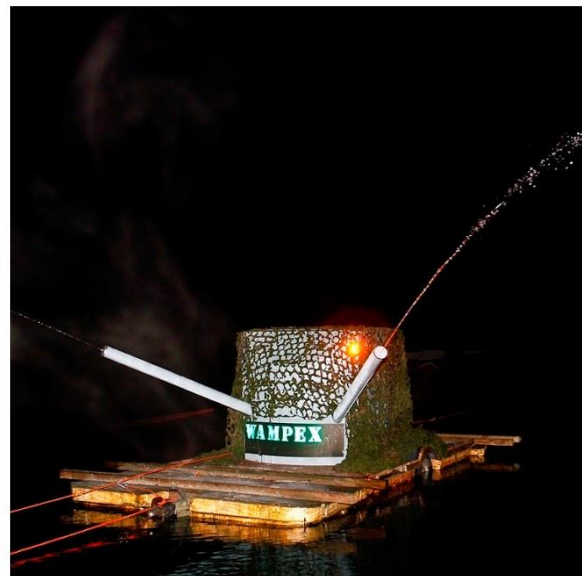

Korte geschiedenis van en met de boten tot het moment dat de eerste groep ging varen : In de tuin de boten afgebouwd en bruin geschilderd, 2 avonden in de weer met haakse slijptol om verstevigingsbeugels te maken uit het ijzeren geraamte van de silo's, boten weer afgebroken, op transport naar Ronostrand, daar weer opgebouwd, met botentransporteur Theo balletje gehakt gegeten bij Jan Snack in Bakkeveen na gedane arbeid, 1 boot weer afgebroken want dikke lekkage, die boot prima gerepareerd door dakdekbedrijf Meijer, dakdekbedrijfs Meijer busje uit de modder op Ronostrand getrokken, die boot weer opgebouwd, tig discussies hoe de op/afstapsteigers eruit moesten gaan zien, tig op/afstapsteigers gebouwd, boten klaar.

Een andere belangrijke gebeurtenis was de afbraak en transformatie van een intussen legendarisch Wampex-icoon : de caravan ! Het ding gaat al wat jaren mee als de drijvende caravan. In 2010 geïntroduceerd op de locatie bij de Zeilschool De Lauwer bij Lauwersoog. Een jaar later was het de eerste post "Papa Alfa" in de dobbe achter camping Ikeleane. 2012 en 2013 was rust. Pas in 2014 dook de caravan weer op als waterschieter in de Jachthaven De Drait te Drachten en vorig jaar dobberde hij weer als laatste post in de dobbe achter Camping Ikeleane.

Afgelopen zomer bleek dat de jeugd de opbouw wat verbouwd hadden en het echt wel gebeurd was met in ieder geval de looksdan maar slopen. Dat mocht o.a. ik uitvoeren. Lukt....Het onderstel en de bodem was echter nog goed bruikbaar en drijvend te houden. Nieuw plan: we bouwen er een soort van kanonskoepel op en voorzien dat van een waterspuit. Leuk voor bij de start op het Ronostrand. Middagje zagen en knutselen. Verfje d'r over, camouflage net erbij en klaar. Nu na de laatste Wampexnacht is het onderstel weer ontdaan van de koepel en gaat ie waarschijnlijk toch weer de opslag in.

Naast de klusavonden waren er ook nog de klusmiddagen, klusochtenden en kluszaterdag. Zat te hobbyen voor den vrijwilligert. Leuk werkje en een gezellig topzaterdagje : Een wielenset maken voor de tweede Duck. Hele dag zagen, boren en lassen onder leiding van een oude vakman, leer je ook nog es wat.

Nog een nieuwtje voor mij : route uitzetten. In de laatste avonden voor de eerste Wampexnacht nog even wat routes schroeven. Aparte ervaring. Welke dwaas gaat er nou in de regen om 22.00u door een donker bosje waar de laatste 10 jaar alleen maar en mank konijn doorheen kwam en een berg pissebedden onder een dooie tak zitten rooie reflectors in een boom schroeven? Of in een verlaten park door de brandnetels tijgeren? Nou..... Ehhh..... Chef Wampex en ik....gewoonste zaak van de wereld . Niet alleen wij trouwens hoor, zijn nog veel meer Wampexvrijwilligers die dat normaal vinden...geeft niks.

Vrijdag 04 November, de eerste Wampexnacht.

De taxi voorbereiding is een standaard procedure zowat. 's Middags rond 14.30u ophalen bij onze sponsor " Taxi Moll" in Gorredijk. Kisten appels halen bij "Jan Klijsma AGF aan huis" ook in Gorredijk. Bij mij thuis een kartonnen vloertje leggen en dan door naar de startlocatie. Daar de porto's en andere Wampexversierselen aanbrengen en op pad. Eerste taak : oversteekborden en pionnen plaatsen op de wegovergangen. Tweede taak : de chocopost van appels voorzien en posten vers water brengen. Bijkomend: de postbemanningen naar hun post begeleiden. Ondertussen de paniektelefoon en porto-oproepen in de gaten houden uiteraard. Tegen 22.00 was ik wel toe aan een hap eten, het restaurant van het Ronostrand verzorgde een heerlijke maaltijd: boerenkool met worst en alles wat erbij hoort. Inclusief het boertje achteraf...

De avond verliep rustig, de nacht eigenlijk ook. Mooi weer, weinig uitvallers. Hulp gehad van één van de bouwploegmannen in het begin van de avond met het borden uitzetten. Ook de fotograaf en de startmeisjes nog wat rondgereden gedurende de nacht. M'n taximaat Douwe was nog steeds geblesseerd maar heeft ook nog een paar uur meegereden voor de gezelligheid en sfeer. Natuurlijk ook een paar keer gekeken bij onze DKO post Noordeinde. Was toch wel een beetje spannend of alle ideeën langs route 12 een beetje functioneerden. Toen post Haulerwijk weg wilde uit het park bleek dat de regen de ondergrond behoorlijk sompig had gemaakt, niet handig met een dikke bestelbus. Eindresultaat : Hendrik de platte karren afkoppelen en met de trekker naar het park. De bus uit de modder slepen. In de vroege ochtend stapte Chef Wampex bij me in en samen hebben we de chocopost uitgeruimd, nog wat rond gekeken en de laatste groepen in de gaten gehouden. Tegen 09.00 was het gebeurd. Boeltje dicht gedaan, nog wat vuilnis in de bakken gedeponerd, materiaal opzij gelegd en wegwees. Appel overschot en taxibus afleveren, fotootje op facebook en richting bed.

Tussenspel 1

De periode tussen Wampex I en II was ook al rustig. De zondag na Wampex I ging ik met Chef Wampex op inspectie ronde. De belangrijkste locaties even checken op eventuele schades en vooral ook even laten zien aan de omwonenden dat we er zijn. Er is altijd wel iemand die iets kwijt wil of gewoon even een praatje wil maken. Tis ook niet niks, een nacht lang dik 500 man voorbij je woning te zien banjeren. Uiteraard ook een vuilniszak bij ons om vuil wat we tegen komen direct weg te halen. Chef Wampex en ik hebben beide nog even wedstrijd bootje varen gedaan op elk één van de ducks bij de start, die lagen op de verkeerde kant. Ik won maar dat kan ook komen doordat Chef

Wampex telefoon kreeg halverwege....Er bleek uiteindelijk weinig aan de hand. Een paar dagen voor Wampex II deden we nog zo'n rondje en toen werden we wel aangesproken door iemand die wat last had ondervonden. Opgelost. Aan het materiaal in het veld was hier en daar wel wat te doen of te verbeteren. Bij de waterovergang op de Elleboogsvaart was een misschien wat onstuimige groep in z'n geheel te water gegaan, reden om de vlotten te verbeteren. Het net over de sloot bij post Bieuwweg hing wat laag, ook veranderd. Donderdag voor Wampex II nog even de telefoonkabels gecheckt, op een stukje kabel dat door een tractor bloot gelegd was na niks aan de hand. Ohww Jah.....ik verscheen samen met de mannen van Taxi Moll, Chef Wampex en Penningmeesteres Wampex nog even snel in de plaatselijke courant. Joepie. We hadden Taxi Moll een oorkonde gegeven wegens het feit dat ze al **25** jaar de taxisponsor zijn!!

Vrijdag 18 November Wampexnacht II

Het voorspel weer hetzelfde, weten jullie wel nu. Eén verschilletje : m'n andere taximaat Theo nu ook aanwezig ! Wel prettiger zo tijdens de nacht. Deze nacht was wel wat onrustiger. Er liepen wat onervaren groepen mee, dat gaf wat meer uitvallers. Het weer was wederom niet slecht, pas laat in de nacht begon het wat te regenen. De Ronomaaltijd gaf deze keer keuze uit de welbekende boerenkool en bonenschotel. Taxichauffeur Theo durfde de bonenschotel niet aan en nam de boerenkool, ik wel. Ik nergens last van de hele nacht, Theo al minder blij bij de eerstvolgende rit..... Tot middernacht ook nog wat bezoekers/meerijders op de taxi, altijd gezellig. Paar keer wezen kijken bij de telefooncentrale op route 12, "onze" DKO post Noordeinde. Zag er goed uit. De mannen waren druk met de foons in de weer, de lopers leken het wel leuk te vinden allemaal. De drie mietjes hadden zichzelf voorzien van gasstel, erwtensoep, worst, koffie, TWEE Aladin petroliëkacheltjes en hoogpolig tapijt op de vloer, kussentjes op de harde koude oorlog stoeltjes....en klagen over de kouwe wind jaja..afzien hoor..alleen de meisjes op de start zaten er beter bij. En wij in de taxi.

Terugkomend op het voedingstechnische gedeelte van de Wampexnacht. Voor de bouwploeg, taxichauffeurs en andere gedurende de nacht rondrijdende vrijwilligers is een bezoekje aan de chocopost interessant. ChocoMargaenGeke hebben een heerlijk warmhapje klaar staan. En altijd een gezellige onderbreking !!

Aan het eind van de nacht ook weer de gebruikelijke bezigheden. Oversteekborden met pionnen opruimen, chocopost leeghalen, laatste groepen in de gaten houden, hangen op de centraalpost, koffie drinken. Half negen klaar, groepsfoto gemaakt van de hekkensluiters en de gebruikelijke terugreis.

Tussenspel II

Nog minder over te vertellen dan tussenspel I. kennelijk hebben we de organisatie te goed in de hand..... uuh.... In de storm van zondag 20 November de controleronde gedaan. Op het Ronostrand lagen de beide boten vrolijk te klotsen in het water, de beide ducks hebben we nog even vastgelegd op de kant. Enige wat wat zorgen baarde was het zwiepen van de grote antenne voor de porto's. Bij de locatie van post Vennootsweg gingen de bomen flink te keer maar ook dat ging goed. Ook het park in Haulerwijk bezocht. Benieuwd hoe diep de sporen in het gras waren, viel mee, niet eigenlijk. Paar dagen later voor de zekerheid de telefoonkabels op route 12 goed bekeken. Die hangen tenslotte voor een deel in de bomen, zo'n stormpje trekt ze maar zo kapot. Uiteraard hebben wij van de DKO wel wat ervaring en hadden de kabels met goed wat ruimte opgehangen, niks aant handje . Op het Ronostrand bleek dat de beide siloboten van hun plek gedreven waren + de bijbehorende steiger...nou jah, als dat alles is. Overige routes hadden weinig of geen schade , kortom, rustig tussenspel.

Vrijdag 02 december De laatste Wampexnacht III

Nog niet besproken: de ochtend. Terwijl de opbouwploeg in het veld druk bezig is en de overigen op de startlocatie alles in gereedheid brengen gaan wij van de DKO aan de gang met de spullen voor de telefooncentrale maar vooral ook onderhoud aan de legerdaf. De Daf is tenslotte al zo'n 60 jaar oud en heeft wat nukken qua wel of niet willen rijden. Zo hebben we op de tweede ochtend preventief maar de voorwielen vervangen voor een setje met verse banden. De techniek heb ik tussendoor wat

nagekeken. Het inladen ging de eerste ochtend in de sfeer van : ohjah dit mee, dat mee en misschien is dat ook wel handig. De laatste ochtend vertrokken ze met een compleet ingericht kantoor. Wacht ons nog wel een kleine uitdaging aan schoonmaakwerk, het modderpad is voor een groot deel meegenomen op het chassis.

Weer een nacht zonder Taximaat Douwe, toch jammer. Dit is de drukste nacht altijd, niet zozeer door uitvallers maar doordat dit de laatste is. Hoop extra opruimklusjes en rijerij. De avond was uitzonderlijk stil. Iedereen liep, geen uitvallers tot ver na 23.00u. Enige bezigheid van formaat was : de hond.... Bij post Steenberg (Bedrock) was een hond gezellig met een groep mee gelopen. En niet een stukje, nee kilometers. Helemaal tot aan post Noordeinde. Alwaar het beessie zich nestelde op het hoogpolig tapijt tussen de telefooncentralemannen. Warm. Over de porto kwam de vraag wat ermee te beginnen, afwachten of dierenambu bellen. Het werd afwachten. Dat werkte want na verloop van tijd kwam er een groep aan die vertelde dat er een mevrouw in een Suzuki Jimmy aan het zoeken was naar haar hond in de buurt van Steenberg. Dat bracht mij op het spoor, er heen gereden en bij de Bedrockpost nagevraagd. Zij kende die hond wel, was er al eerder geweest. Kon wel eens van het huis op de cyrilische route zijn. Daar heen, stond Suzuki voor de deur. Aangebeld, vrouw blij, wij heen. Hond tussen de mannen op post Noordeinde uitgehaald, was niet eens blij..... De Ronomaaltijd was nu hutspot. Alweer een prima hap, ook belangrijk. Tijdens bak koffie nummer zoveel ineens de paniektelefoon ! Uitvallert! Iedereen om me heen schrok mee...toch nog. Resulteerde in een rondrit want ineens hadden de lopers de smaak te pakken qua uitvallen, de één na de ander meldde zich. Dat ging zo door tot een uur of 03.00. Tussendoor de fotograaf bij diverse locaties afgezet voor z'n fotoreportage en dat was het even...Daarna weer een tijd lang grote stilte. Het was ook een mooie wandelnacht, heldere lucht. Lichte vorst. Het feest bij post Elleboogsvaart was intussen ook wat geluwd, de bewoners daar hadden in de middag alvast een partytent met grote picknicktafel neergezet en hebben de hele avond dikke pret gehad. De hele Elleboogsvaart was trouwens een nacht lang een gezellige drukte, het was het centrum in de route. Twee

waterovergangen en daar tussen de chocopost. Einde nacht begon voor mij ook het grote opruimen. De afbraakploeg was al sinds een uur of 01.00 onderweg om direct achter de laatste groep de boel af te breken. Dat gaat met grote snelheid en efficiënt. Mijn bijdrage in het opruim gebeuren: alles wat ik tegen kom inladen.....inclusief uitvallers.... De laatste groep eindigde ergens tegen 08.45u. Ik was toen allang bezig met het rondbrengen van de diverse vuilnisploegen in het veld. Na de laatste Wampexnacht gaan er een stuk of wat verse vrijwilligers het veld in om de routes gewapend met vuilniszakken na te controleren, we willen de boel netjes achterlaten uiteraard. De routes zijn dan al geheel of gedeeltelijk ontdaan van bruggen dus enige tactiek bij het uitzetten van de ploegen is handig. Chef Wampex heeft dat ondanks de vele uren dat hij al bezig is prima in de hand. Reflectors en dergelijke zijn dan vaak ook al weg maar na honderden lopers is er wel een duidelijk herkenbaar spoor terug te vinden. Iets na 10.00u. kwam er over de porto het bericht dat het terrein leeg was, de mannen waren er snel door gekomen, alle bruggen en balken opgeladen op de karren achter de trekker, laatste borden weg enz. De vuilnisploegen waren ook zo goed als klaar. Tijd voor koffie met gebak op de startlocatie, de laatste sterke verhalen en een kleine terugblik. Ik nog even de taxi afbouwen en de appelrestanten terug brengen. Blik op de kilometerteller : ruim 425 km gereden deze nacht. 12.00u. bedtijd, bijna 30 uur in touw geweest.....

Naspel

Zondags met Chef Wampex de laatste controleronde gereden, hier en daar nog wat bekeken, praatje gemaakt en stukje route nagelopen. Nu nog een weekje opruimen. Chocopost leeghalen, boten weghalen van het strand, alle vloten enz. demonteren en los materiaal weer terug in de stellingen, alle centraalpostspullen inventariseren en klaarmaken voor de volgende keer. Het hele portogebeuren uitzoeken en inleveren, werk zat. Voor de DKO en mij persoonlijk wacht er nog een flinke klus: de telefoonkabels verwijderen uit route 12. Dat gaat nog wel wat inspanning kosten. Uitrollen wil best, schoon en netjes inrollen op de haspels is een ander stukkie cake. We gaan het zien. We hebben er in ieder geval een hele zaterdag voor uitgetrokken. Hopelijk is dat voldoende. Daarna alle telefoons weer testen en samen de centrale terug in de mottenballen, klaar voor een volgend evenement.

Het was als altijd een mooie Wampex. Jammer dat het voorbij is...maar volgend jaar weer !!
De lopers, de dames, heren Ronostrand **EN** de dames , heren Wampexvrijwilligers en wie ik nog vergeet....mag ik jullie bedanken voor een prachtig evenement ?

Ron Wampextaxi chauffeur.

